

— — —
1969. aug. 4

Nincs olvasnivalóm, elhoztam a trafikból egy Krúdy-könyvet. *Festett király* a címe, Szapolyai vajdáról szól, de kevés élvezetet és sok bosszúságot ad. Krúdy nagy mesemester, de a hazugságot, a logikai vagy tárgyi nem igazt úgy szövi bele a való világ dolgaiba, hogy az én realista ösztönöm lépten-nyomon tiltakozik. Az olvasmánycsinálás vagy hiteles valóság legyen, vagy költészet, vagy a kettő együtt, de az önkényes kitaláció tönkreteszi a jó ügyet.

Nagyszerű képek, hasonlatok, helyzetek.

Kitűnő mondatok, remek mondások: rossz könyv!

A Krúdy írásának szerencsétlenségét, szemléletének és gondolkodásának a kiérleletlenségét, az olvasmányipari rutin ártalmasságát éppen azért lehet ebben a könyvben erősen látni, mert ő ezt komolyra, nagyon komolyra, egy nagy nemzeti tragédia ábrázolására szánta. A huszadik századi nemzeti tragédia és széthúzás idején figyelmeztetést akart adni: magyarok, vigyázzatok, benne-tek az ördög!